

**Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Италия),
постъпило на 22 януари 2018 г. — Meca Srl/Comune di Napoli**

(Дело C-41/18)

(2018/C 142/36)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Страни в главното производство

Жалбоподател: Meca Srl

Ответник: Comune di Napoli

Преюдициален въпрос

Допускат ли общностните принципи на защита на оправданите правни очаквания и на правна сигурност, съдържащи се в Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), и произтичащите от тях принципи на равно третиране, недопускане на дискриминация, пропорционалност и ефективност, съдържащи се в Директива № 2014/24/ЕС⁽¹⁾, както и разпоредбата на член 57, параграф 4, букви в) и ж) от тази директива, прилагането на национална правна уредба като италианската, произтичаща от разпоредбата на член 80, параграф 5, буква с) от Законодателен декрет № 50/2016, съгласно която оспорването по съдебен ред на значителни недостатъци, допуснати при изпълнението на предшествваща поръчка, които са довели до предсрочното прекратяване на предходен договор за обществена поръчка, изключва възможността възлагащият орган да дава каквато и да е оценка на надеждността на оферента до произнасянето с окончателно решение в гражданското производство и без дружеството да е доказало приемането на self cleaning мерки, насочени към отстраняване на нарушенията и недопускане на повторението им?

⁽¹⁾ Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО (ОВ L 94, 2014 г., стр. 65 и поправка в ОВ L 275, 2015 г., стр. 68)

**Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Испания), постъпило на
24 януари 2018 г. — Cobra Servicios Auxiliares S.A./FOGASA, Jesús Valiño López e Incatema, S.L.**

(Дело C-44/18)

(2018/C 142/37)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Страни в главното производство

Жалбоподател: Cobra Servicios Auxiliares, S.A.

Ответници: FOGASA, Jesús Valiño López e Incatema, S.L.

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли клауза 4 от Рамково споразумение относно срочната работа, приложено към Директива 1999/70⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която въз основа на едни и същи фактически обстоятелства (прекратяване на договор между работодателя и трето предприятие по волята на последното) предвижда по-малко по размер обезщетение при прекратяване на срочен договор за изпълнение на определена работа или услуга, съществуващ за срока на договора между предприятията, от обезщетението при прекратяване на договори за неопределено време на работници в сходно положение поради колективно уволнение, обусловено от производствени причини, произтичащи от прекратяването на посочения договор между предприятията?

- 2) При утвърдителен отговор: трябва ли да се тълкува в смисъл, че неравното третиране на работниците на срочен трудов договор и на трудов договор за неопределено време при обезщетяване поради прекратяване на договорното правоотношение поради идентични фактически обстоятелства, но на различно правно основание, представлява една от забранените с член 21 от Хартата [на основните права на Европейския съюз] форми на дискриминация и съответно противоречи на принципите на равно третиране и на недопускане на дискриминация, които са сред основните принципи на правото на Съюза?

⁽¹⁾ Директива на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP) (ОВ L 175, 1999 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129).

**Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 25 януари 2018 г. —
Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl и др./Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA),
Regione Veneto**

(Дело C-46/18)

(2018/C 142/38)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Въззивници: Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl, S.s. Franco e Maurizio Artuso, Sebastiano Bolzon, Claudio Matteazzi, Roberto Tellatin

Въззиватели: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

Преюдициални въпроси

- 1) В положение като описаното, което е предмет на разглеждане по главното производство, трябва ли правото на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че несъответствието на законодателна разпоредба на държава членка с член 2, параграф 2, алинея 3 от Регламент (ЕИО) № 3950/92 ⁽¹⁾ има за последица отпадане на задължението на производителите да плащат допълнителната такса, когато са налице условията, определени в посочения регламент?
- 2) В положение като описаното, което е предмет на разглеждане по главното производство, трябва ли правото на Европейския съюз, и по-специално общия принцип на защита на оправданите правни очаквания, да се тълкува в смисъл, че не може да се защитят оправданите очаквания на правни субекти, които са изпълнили предвидено от държава членка задължение и са извлекли ползи от изпълнението му, когато това задължение противоречи на правото на Европейския съюз?
- 3) В положение като описаното, което е предмет на разглеждане по главното производство, допускат ли член 9 от Регламент (ЕО) № 1392/2001 ⁽²⁾ от 9 юли 2001 г. и понятието „приоритетна категория“ по смисъла на правото на Съюза разпоредба на държава членка като член 2, алинея 3 от Законодателен декрет № 157/2004, приет от Италианската република, който установява различни режими на възстановяване на допълнителната такса, начислена в повече, разграничавайки, за целите на сроковете и на условията и реда на това възстановяване, производителите, които са формирали оправдани очаквания след като са спазили надлежно определена национална разпоредба, която се оказва в противоречие с правото на Съюза, и производителите, които не са спазили тази разпоредба?

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 3950/92 на Съвета от 28 декември 1992 година относно въвеждането на допълнителна такса в сектора на млякото и млечните продукти (ОВ L 405, стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1392/2001 на Комисията от 9 юли 2001 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕИО) № 3950/92 на Съвета относно въвеждането на допълнителна такса в сектора на млякото и млечните продукти (ОВ L 187, стр. 19).